

Κύριε Σκρέκα και κύριοι της κυβέρνησης, οι πολιτικές πιρουέτες δεν λύνουν το πρόβλημα των υπερχρεωμένων νοικοκυριών ν. Σεισάχθεια για όλους τώ ρα.

Πριν από μερικές ημέρες συζητήθηκε από την Βουλή των Ελλήνων η πρόταση νόμου του ΣΥΡΙΖΑ – ΕΚΜ, για την ανακούφιση των υπερχρεωμένων νοικοκυριών, η οποία βεβαίως και απορρίφθηκε από τα μνημονιακά κόμματα, με το αιτιολογικό ότι στοιχίζει ακριβά στις τράπεζες. Οι κυβερνητικοί και συγκυβερνητικοί βουλευτές έσπευσαν στο πλαίσιο αυτό να υποστηρίξουν τα μεγάλα οικονομικά λόμπυ και όχι την κοινωνία, η οποία, με την ανοχή τους, καταληστεύεται και στην οποία θα λογοδοτήσουν αργά ή γρήγορα. Ειδικότερα, οι κυβερνητικοί βουλευτές, οι οποίοι «χρεώθηκαν» την υπεράσπιση των τραπεζών στην συγκεκριμένη περίπτωση, με ιδιαίτερη σπουδή προσπάθησαν να πείσουν τον ελληνικό λαό ότι πρέπει να συνεχίσει να ανέχεται την ληστεία εις βάρος του από τις τράπεζες, «για το καλό του»! Η κακόφωνη αυτή συγχορδία συνεχίζει μάλιστα μέχρι σήμερα, καθώς οι άνθρωποι της κυβέρνησης, μεταξύ των οποίων και ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας επί της πρότασης νόμου του ΣΥΡΙΖΑ – ΕΚΜ, εξακολουθούν να υποστηρίζουν την άκαμπτη θέση τους, «να μην χαθεί ούτε ένα ευρώ για τις τράπεζες».

Επί της ουσίας, η πρόταση νόμου του ΣΥΡΙΖΑ – ΕΚΜ για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά, βασίζεται σε ένα θεμελιώδες αξίωμα. Η ικανοποίηση ενός δανείου ΔΕΝ θα πρέπει να οδηγεί σε εξαθλίωση τους δανειολήπτες, και ιδιαίτερα εκείνους που, εξαιτίας της κρίσης, αδυνατούν να πληρώσουν υπέρογκα τοκοχρεολύσια. Από το θεμελιώδες αυτό αξίωμα απορρέουν μια σειρά από ρυθμίσεις, με τις οποίες ο ΣΥΡΙΖΑ – ΕΚΜ εκτιμά ότι μπορεί να εφαρμοστεί μία νέα σεισάχθεια εδώ και τώρα. Η βασική θέση στο πλαίσιο αυτό είναι η δόση του δανείου να μην ξεπερνά το 30 τοις εκατό του αποφορολογημένου πραγματικού εισοδήματος. Το υπόλοιπο ποσό να διαγράφεται και οι πολίτες, ιδιαίτερα εκείνοι που ανήκουν σε ευπαθείς κοινωνικές ομάδες, να απαλλάσσονται από τις ληστρικές δανειακές υποχρεώσεις που τους επιβάλλονται από τις τράπεζες.

Η κυβέρνηση απέρριψε την πρόταση νόμου με το αιτιολογικό, ότι αυτή θα στοιχίσει ακριβά στις τράπεζες, οι οποίες μπορεί να «πανικοβληθούν» και να «αποσταθεροποιηθούν». Άλλωστε και για το θέμα αυτό, όπως και για όλα τα υπόλοιπα, γνώμονας της κυβερνητικής δράσης είναι «η τραπεζική ηρεμία» και όχι βέβαια η κοινωνική δικαιοσύνη. Χωρίς να τοποθετηθεί ουσιαστικά στο θέμα η κυβέρνηση, για την ουσία του σχεδίου νόμου το καταψήφισε, αλλά υπό τον φόβο της λαϊκής οργής υποσχέθηκε να καταθέσει ένα άλλο «καλύτερο», παραπέμποντας όμως την κατάθεσή του στις «ελληνικές καλένδες». Είναι σαφές και θα πρέπει να το τονίσουμε με κάθε τρόπο ότι η κυβέρνηση αυτή δεν είναι κυβέρνηση του ελληνικού λαού, αλλά μία ομάδα υπαλλήλων του διεθνούς κεφαλαίου.

Ιδιαίτερα θλιβερό, (αν και αναμενόμενο δεδομένης της κυβερνητικής λειτουργίας με όρους «κομματικής πειθαρχίας») επίσης είναι το γεγονός ότι ένας συνάδελφος βουλευτής του τόπου μας, ο κύριος Σκρέκας, ο οποίος θα θέλαμε να πιστεύουμε ότι έχει ως γνώμονα της δράσης του το καλό της κοινωνίας και όχι των τραπεζών, αποδέχτηκε να αναλάβει τον ρόλο του «δήμιου» μιας πρότασης νόμου, η οποία θα ανακούφιζε ουσιαστικά τους πολίτες. Επονείδιστο είναι επίσης κύριε Σκρέκα να παρομοιάζετε εσείς προσωπικά τον μικρομεσαίο δανειολήπτη με τον κ. Τσοχατζόπουλο, για να πείσετε ότι «πρέπει να τιμωρηθεί» ο λαός με πανωτόκια, ώστε να υπερκερδοσκοπήσουν οι τράπεζες. Εμείς ως ΣΥΡΙΖΑ – ΕΚΜ εμμένουμε στην θέση μας για σεισάχθεια τώρα και στεκόμαστε απέναντι στα τραπεζικά συμφέροντα και στις πολιτικές μαριονέτες τους.